

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie, Nr. 25.

April 1926.

Hakon Jørgensen

konstitueret som

Politidirektør i København.

Regensianersamfundets populære Formand, Hakon Jørgensen, er fra Februar Maanedes Begyndelse konstitueret som Politidirektør i København.

Naar dette Avancement til den øverste Stilling indenfor Københavns Politier sket i Form af en Konstitution, er Grunden den, at Hakon Jørgensens Helbredstilstand i nogen Tid har været mindre god. Heldigvis er der i de sidste Par Maaneder indtraadt en betydelig Bedring i Befindendet, og alle Hakon Jørgensens Venner — hvortil Regensianersamfundets Medlemmer vist uden Undtagelse tør henregnes — vil, idet de ønsker ham til Lykke med Forfremmelsen, forenes i Haabet om, at hans Sundhedstilstand fortsat maa bedres, og at den nu stedfundne Konstitution til næste Aar maa afløses af en definitiv Udnævnelse. Samtidig vil vi ønske, at det nye Hverv ikke maa forhindre vor Formand i vedblivende at beskæftige sig med Regensianersamfundets Anliggender, som vi ved har saa stor en Plads i Hakon Jørgensens Hjerter.

Regensianersamfundets ordinære Generalforsamling

afholdtes Lørdag den 5. December 1925 Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Aften paa Regensens Læsestue.

I Formandens, Politiinspektør Hakon Jørgensens, Sygdomsforfald bød Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe Velkommen og indledede med nogle Mindeord om afdøde Overretssagfører G. Oppenheim og Læge Alfred Elmquist.

Til Dirigent valgtes Adjunkt Høeg.

Bjørneboe aflagde derefter Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar, som ikke udmærkede sig ved større Begivenheder. De maanedlige Spilleaftener paa Regensens Læsestue havde vedblivende været ganske godt besøgte.

Kassereren, Overretssagfører Oluf Petersen, aflagde Regnskabet, for hvilket der efter nogen Diskussion mellem Kassereren og Revisor, Dommer Finsen, enstemmig blev givet Decharge.

Med Akklamation genvalgtes den afgaaede Bestyrelse: Politiinspektør Hakon Jørgensen, Museumsinspektør O. Andrup, Dr. Chr. Baastrup, Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe, Lektor K. Bredsdorff, Kontorchef Hjalmar Elmquist og Overretssagfører Oluf Petersen, hvortil kommer den til enhver Tid fungerende Klokke.

Til Revisorer genvalgtes med Akklamation Dommer J. Finsen og nyvalgtes Beregner H. Goldmann i Stedet for afdøde Overretssagfører Oppenhejm.

Spørgsmaalet om Afholdelse af en Fest i indeværende Aar diskuteredes med det Resultat, at der var overvejende Stemning for at holde en Fest efter Sommerferien, helst i September, saa at man kunde opholde sig i Regensgaarden, eventuelt i Oktoberferien.

Udenfor Dagsordenen drøftedes sluttelig nogle Spørgsmaal, bl. a. om Ønskeligheden af visse Ændringer med Hensyn til Formen for Udgivelsen af Medlemsbladet.

Efter Generalforsamlingen bænkedes man sig om Smørrebrødsbordene, og den selskabelige Del af Sammenkomsten prægedes af den bedste Stemning.

Vort Medlemsblad.

Paa sidste Generalforsamling blev der rejst en Diskussion om Bladet. At Grundlaget, som Distriktslæge Arctander rejste den paa, var forkert, betyder i og for sig ikke noget. Distriktslægen ankede over, at Udgiften i Regnskabet vedrørende »Regensen« var lovlig stor i Betragtning af, at der kun var udkommet eet Nummer; det var imidlertid i 1925, og Regnskabet, der blev aflagt, var for 1924.

Men Kendsgerningen er altsaa den, at der i 1925 kun udkom eet Nr., og jeg indrømmer at det er forlidt; nu var der imidlertid ikke nogen særlige Begivenheder, der kunde vække Redaktøren op til Daad, og — ingen Indsendere, der utaalmodigt ventede paa Offentliggørelsen af deres Produktion.

Der fremkom ikke paa Generalforsamlingen bestemt formulerede Forslag til en fremtidig Ordning af Bladspørgsmaalet, men Dommer Finsen udkastede Tanken om et større aarligt Hefte en Slags »Aars-Revue«. Nu vil der dog vel næppe ske saa meget hvert Aar i Regensianersamfundet, at et Tilbageblik over Begivenhederne vil give Stof til en saadan Aars-Revue, og i den Form kan det

ikke opfylde den Mission, det har, naar der endelig sker noget særlig betydningsfuldt indenfor Samfundet, nemlig dels ved at være med til at forberede Begivenheder som større Fester og dels hurtigt efter at de har fundet Sted, bringe Bud deromtil dem, der ikke har kunnet være med (f. Eks. Klokkerjubilæet og Regensens 300 Aarsfest).

Dette er er dog ikke Bladets eneste Formaal, men da det ogsaa i Almindelighed skal tjene som et Bindeled mellem gamle Regensianere, synes jeg, at det kan ordnes nogenlunde tilfredsstillende paa den Maade, at der som fast Regel skal udkomme 2 Numre om Aaret, et om Foraaret og et om Efteraaret, og da saavidt muligt 12—16 sidige Numre med »Nyt og gammelt fra Regensen«, som det engang hed. Og saa, naar Lejligheden kræver det, Ekstranumre (i det Omfang Kassereren tillader).

Det vilde imidlertid være rart at høre, hvad Medlemmerne mener om en saadan Ordning, og jeg modtager meget gerne Udtalelser om Sagen, der forhaabentlig har Interesse for flere end dem, der var til Stede paa Generalforsamlingen.

K. Müller.

Regenslivet 1925—26.

I Begyndelsen af 1925 herskede fredelige og fordragelige Forhold paa Gaarden. De politiske Modsætninger mærkedes ikke, idet der efter Klokker Glentes Død Sommeren 1924 af sig selv kom et Fredsvalg i Stand, hvorved stud. med. J. P. Jensen, »Kean«, blev Klokker. Han var beskeden og dygtig og havde sin Styrke i sin store Samvittighedsfuldhed. Dertil var han personlig elskværdig og æskede ingen Opposition. Det havde derfor mindre Betydning, at han tilhørte »Skrap«, den meget unge Forening, som paa det Tidspunkt var den mægtigste paa Gaarden. »Gamle« var fra Lyngbys Tid stærkt paa Retur i Medlemsantal, medens den dog beholdt en lille solid Kærne. »Uglen« var blevet en Samling af Gaardens Originaler, mest Naturhistorikere, og talmæssigt betød den en hel Del. »Pip« levede et ret kraftigt indre Liv, men holdt sig afventende udadtil.

Saa kom Valgene i Marts 1925.

»Uglen« og »Skrap« gik sammen om »Skrap«s Kandidat stud. teol. Ebbe Christiansen, »Buster«, en meget sympatetisk Regensianer, djærv og veltalende. »Gamle« og »Pip« enedes om »Gamle«s Formand stud. polit. Fjellerup, som blev valgt med en halv Snes Stemmers Majoritet. Det var en lille tankefuld Person, som levede sit eget stille Liv blandt sine Bøger m. m., og Oppositionens Hovedanke mod ham var da ogsaa den, at han interesserede sig for lidt for Regenslivet som Helhed, medens han dog levede et ret intenst Foreningsliv. (»Gamle« havde mellem 3 og 4 Medlemmer.) Det varede ikke længe før Oppositionen lod indkalde Generalforsamling for at give Klokkeren et Mistillidsvotum. Nogen reel Grund dertil

kunde ikke anføres, eftersom Fjellerup havde været heldig med et Par Fester, og Forsøget paa at gøre et stort Nummer ud af, at Klokkeren levede for ubemærket, faldt ynkeligt til Jorden. Ikke bedre gik det med Indsigelse imod, at samme Person kunde være Klokker og Foreningsformand samtidig.

Fjellerup fik et Tillidsvotum og bagefter afholdt »Gamle« Fakkeltog for ham.

Hovedmændene for denne Aktion var Brudsig, hvis hyggelige og skikkelige Væsen i ikke ringe Grad skæmmedes af hans affektet regensielle Optræden, og Mollerup, om hvem det meget træffende er sagt, at man ikke kan slippe en Vind, uden at han straks er der for at se, om han kan lave Fiduser af det. Mollerup er en stor Folketaler, der kan gøre alt ud af ingenting og gøre sort til hvidt. Han har med stor Lyst anvendt sin Regenstid til at faa Folk i Haarene paa hinanden for siden hen at skille dem igen. Sin Storhedstid begyndte han som Brugsmand under Keans Klokkerat.

Nu fik Fjellerup imidlertid Ro Resten af sit Klokkerat, loyalt støttet af sine Vælgere og hævet over de andres Kværulere.

Paa Generalforsamlingen Sept. 1925 lod Buster sig atter stille. I Forvejen havde »Skrap« henvendt sig til Pipianeren Moltke og anmodet ham om at stille sig. Moltke havde ikke Tid og vilde derfor ikke modtage Valg. Og da »Pip« holdt med ham deri, blev han fornærmet og gik over i »Skrap«. »Pip« opstillede Krogh.

Fjellerup havde svært ved at faa sit Regnskab godkendt, og for at undgaa Vrøvl kastede han sig i Armene paa Oppositionen, som gladeligen godkendte mod at »Gamle« til Gengæld stemte paa Buster. Derved blev denne valgt med 44—34, og »Skrap« og »Gamle« fik alle Embeder undtagen Karleinspektor, som »Pip« fik.

Hefter faldt der saa Ro over Gemytterne en Maanedstid. Men saa indtraf den Begivenhed, som satte Gaarden paa den anden Ende.

»Skrap« havde allerede ved Generalforsamlingen ladet sig repræsentere ved en Indflytter som Formand, hvis Evne til at mase sig frem er vidunderlig. Under hans Anførsel spaserede det meste af »Skrap« en Aftenstund over i »Gamle« og lod »Skrap«s øvrige Medlemmer i Stikken. Den ganske Nat holdt de et Sold til Besegling af Pagten, og ingen Regensianer fik Blund i sine Øjne den Nat. Betegnende er det, at Aage Petersen med det samme blev Formand i »Gamle«. Denne Forening, som foruden sine to gamle Medlemmer nu bestod af en halv Snes Overløbere fra alle Gaardens Foreninger, vakte ved denne Lejlighed et voldsomt Røre. Det tilbageblevne »Skrap« vilde hævne Troløsheden og satte en Aktion i Gang for at vælte alle »Gamle«s Embedsmænd, hvilken fandt Tilslutning fra de andre Foreninger, som ikke havde noget imod at fiske i rørte Vande. Forehavendet lykkedes, og »Pip«s Kandidat, Krogh blev Klokker. De andre Embeder deltes lige- ligt. Gamle var skaaret ned og søgte i de følgende Maaneder at vise sin Overlegenhed ved at føre et Leben, som var uden Hensyntagen til almindelig Sømmelighed og Kammeratskab (»Det gode Kammeratskabs Forening«, *lucus a non lucendo*). »Gamle«s Laanemand, Rostrup vilde ikke respektere Generalforsamlingens

Kendelse, men nægtede at udlevere Kasse og Legitimationer. Tilsidst lod han dog holde Revision(smiddag) og gik af efter at have taget sin Løn for hele Sæmestret.

I dette Halvaar har der været afholdt de sædvanlige Fester: Rusgilde med Revy, Baller, Fastelavnsgilde og en enkelt Slobrokaften med Sophus Clausen og flere unge Kunstnere som Gæster.

En enkelt Begivenhed vil i særlig Grad mindes, idet H. M. Kongen Lørdag d. 20. Febr. aflagde Besøg paa Regensen. Aftenen indledes med Smørrebrød, Øl og Snaps. Derpaa blev der en lille Pause, i hvilken Kongen fik Lejlighed til at komme rundt til de enkelte Regensianere. Tilsidst var der Sold med Taler og højt Humør. Hans Majestæt talte flere Gange og konstaterede med Glæde: »Jeg har ikke paa Fornemmelsen, at jeg trykker Dem.« Det vakte stort Bifald, da Kongen i Begyndelsen af Soldet tog de forskellige Foreningsinsignier paa sig, som han havde faaet ved Jubilæet 1923. Det var en god og morsom Aften, som vi ikke længe har haft den paa Regensen, og Stemningen fik Regensianerne til at glemme den standende Strid. Det tjener Regensianerne til Ære, at de kunde solde i fire Timer uden at geraade i Opløsning.

Det daglige Liv drejer sig om alle mulige Bagateller, blandt hvilke som sædvanligt den til enhver Tid værende Regenskat indtager en fremtrædende Stilling, og de største Omvæltninger inden- eller udenlands vækker ikke saa stort Røre herinde som en Plakat, der rives ned af Klokkeren. Regenslivet er en Kamp, ikke mod Chimærer, men mod Vejrmøller. Alligevel er det godt til at lære os at holde Krudtet tørt og Galden flydende.

Regensen, 8. Marts 1926.

Thomas Krogh,
Regensens Klokker.

Af Kirkebogen.

Dr. phil. Ditlef Nielsens Beretning om sit Klokkerat Sommerhalvaaret 1898.

Da jeg nu som afdød Regensianer og velærværdig Kandidat tænker tilbage paa min noget bevægede Ungdom og i en sildig Aftentime lader Minderne passere Revy og svundne Tider faar Liv igen, dvæler jeg gerne ved de 2 $\frac{1}{2}$ Aar af mit Liv, jeg tilbragte indenfor Regensens tykke Mure. En Vrimmel af kære kendte Ansigter dukker frem, Folk der i sin Tid gav Livet paa Gaarden sit Præg, og hvis Bedrifter, Taler og Sange skabte hine Tidens Regensliv, og andre hvis Saga aldrig vil blive skreven i Regensens Annaler, Folk der ved deres stille indadvendte Væsen kun kom til deres Ret indenfor Kameraters snævre Kreds, og hvis Minde kun findes i samme Kameraters Erindring. Paa disse mine stille Samtidige passer Horatii Ord: »Nec viscit male qui natus moriensque fefellit.«

Jeg blev valgt til Klokker paa en Generalforsamling, som jeg ikke gider

bemøje mig med omstændeligen at beskrive. 49 Regensianere tilsvore mig Huldskab og Troskab, 1 Mand stod paa en Stol og stemte 3 Gange imod mig. Saa vidt jeg husker havde jeg senere to endnu mindre interessante Generalforsamlinger. Den ene om en Buste af Chr. Winther, som paa Søren Jensens Forslag skulde stilles op i Regensgaarden. Men da Regensianerne 1) ikke kunde blive enige om hvor Busten skulde staa 2) hvordan den skulde være 3) hvor de skulde faa Pengene fra, gik Sagen i sin Mor $\circ$: Far igen. Jeg havde tænkt mig en Rytterstatue af Manden stillet op i Regensporten og bekostet af Portneren og Nattevagten; paa den Maade tiltalte Ideen mig mest personlig. Paa den næste Generalforsamling fik jeg et Lindegilde vedtaget, gid jeg aldrig havde faaet det; det kostede mig et Prim til Embedsexamen i Dogm. Jeg fik nemlig ikke repeteret samme Videnskab paa Grund af dette Lindegilde. Iøvrigt var dette Lindegilde, den eneste Begivenhed under mit fredsommelige Klokkerat, der dengang stod som et Punktum efter lange og bitre indre Stridigheder. Til mine store og gode Gørninger som Klokker vil jeg forøvrigt regne at jeg fik en makadamiseret Plads lavet i Gaarden til Brug for Øvelser med Jærnvægte. Samme Sport stod under mit Klokkerat i høj Kurs, forfaldt siden sørgeligen. Naa vi fik lavet et Lindegilde som der den Sommer stod stort Ry af. Sjældne Kræfter tror jeg ogsaa der den Gang fandtes paa Gaarden.

Jeg havde faaet den Idé at lave Dans under Linden paa en dertil indrettet Estrade og afsynge en Kantate til Linden, og det var altid mit Princip som Regensianer, at Regensen selv burde præstere det der hørte til Underholdningen ved saadanne Lejligheder. Her forfattede een Regenskantaten (stud. med. Elmquist) en anden komponerede Musikken dertil og udsatte denne for 8 Instrumenter, som han selv indøvede (stud. med. Øigaard), 8 Regensianere dannede en Dobbeltkvartet. Elmquist smykkede Gaarden med mægtige Dekorationer og lavede i Forening med den gemytlige stud. med. Otto Møller 2 herlige Vin- og Skænkestuer henholdsvis i Frederiksens (Dagvagtens) Hus og Brændekælderen i Kirkebygningen med Navnene Chr. IV og Lars Mathisens Minde, stud. theol. Dorf-Nielsen var utrættelig i at sørge for Gaardens festlige Udsmykning, Lamper i alle Vinduer, Flag over det hele, Bøgeløv i Massevis, kulørte Lamper i alle Gaardens Træer, Møller lavede en pragtfuld Lysekroner af Grankviste og en flagsmykket Orkesterplads. Elmquist og en anden Regensianer de skønneste malede Opslag og Billeder. Endelig arbejdede alle Gaardens Beboere paa selve Fstedagen med at stable Regensbrændet op til Lysthuse med Løv over og lave smaa improviserede Borde og Bænke af Bøgefavnestykker, saa det hele fik Karakteren af en Sommerfest i Skoven.

Og saa Damerne. Den Gang kom der Piger paa Gaarden, og de kom i Massevis. Jeg ser dem endnu som de i de lyse Kjoler smuttede frem af den skumle Regenssports Dyb som smaa glade Solstraaler, der bragte et Væld af Lys og Festlykke over Gaarden, og tændte Glæde i mangen en ung Regensianers Øje.

Da senere Kantatens sidste Tone bølgede bort under Lindens grønne Tag

og man havde trykket Linden i Haanden, stemte det lille landlige Orkester i med en munter Dans og til Fløjttens og Violinens Klang traadte de glade Regensianere Dansen under Linden. Det kan ikke nægtes, at der var en ejendommelig Feststemning over det hele, som i lige Grad rev unge og gamle med. Gamle Prof. Scharling udbrød uvilkaarlig: Ja, det er i Sandhed en herlig Aften denne! og 2 unge Piger som Musikens Toner fra Gaarden havde lokket ind i Porten, var ude af sig selv over det smukke Skuespil i Gaarden. For kønt var det. Gaarden straaledede i et Hav af Lys, de lyse Studenterhuer og hvide Kjoler, Lindens for-aarsgrønne Blade, alt var vel skikket til at forøge den milde Sommeraftens lune stemningsfulde Poesi.

Et Moment der ogsaa havde sin Betydning i denne Henseende, var at Komiteen havde været saa fornuftig udelukkende at servere Vin og Sodavand, det plebejiske Øl var bandlyst den Aften. Sodavand bekom man gratis fra mægtige Beholdere, der dækkede af Løv lignede improviserede Springvand eller Kildevæld. Vin fik man for 10 Øre i mægtige Pokaler baade fra Lars Mathisens og Chr. IV.

Længere ud paa Natten samledes man ved Punschebordene og sang Glæden ud i Festsange, men hist og her sad der i Grotterne og Lysthusene et enligt Par og fulgte Stjernernes Gang over Nathimlen.

Jeg ved at adskillige af mine Kammerater regner Lindens Aarsdag for deres Lykkes Fødselsdag og kunde ogsaa fortælle om unge Piger, der den Nat gik hjem med et grønt Lindeblad og gemte det som et kostbart Lykkens Tegn. Nu ligger det maaske som et vissent Minde og fortæller paa sin Vis om Lindegildet paa Regensen 1898.

Jeg saa unge Piger smykke sig med Lindeløv i Haaret og danse som om det var Glædens Præstinder, der forrettede deres Kultus, siden har jeg aldrig set dem herinde.

Lindegildets Historie er skreven andre Steder end i Regensens Kirkebog, men nu har jeg gjort min Pligt og berettet hvad Efterkommerne med Rette kan forlange at vide, og verbum scriptum manet det gør det mundtlige ikke altid.

Jeg skriver disse Linier sent paa Natten d. 19. Marts i det Herrens Aar 1900 som extraordinær Porthund paa Regensen og i Morgen tidlig forlader jeg Regensen og Danmark og rejser syd paa til Berlin. Farvel da, Du gamle Gaard. Du var mig altid kær, i Dagens Travlhed og Nattens Stilhed, naar Regensuhret maalte Timerne ved Studiebøgerne med de smaa kendte Slag. Jeg har givet dig mine Sange, nu giver jeg dig mit Farvel og Tak for gode Minder og gæstfri Hygge, men mest Tak giver jeg dig for hver lille Solstraale, der faldt ind paa Regensen og lysnede op mellem de sorte hebraiske Bogstaver. Regensuhret minder mig atter. Vale.

Ditlef Nielsen.

En Anmeldelse af Professor Fabricius' Bog: Regensen gennem hundrede Aar vil fremkomme i næste Nummer af Bladet. Det var Meningen at bringe den i dette Nr., men grundet paa forskellige Forhold er dette ikke lykkedes.

Forretningsfører C. P. N. Nørgaard (Regensianerne 1895 – 1919 Pag. 41) er ^{1/11} 1925 udnævnt til Underdirektør i Akts. Østjydske Bryggerier, Aarhus.

Regensens Klokker i indeværende Semester er stud. theol. Nicolaj Balle.

Helsingør i Sundtoldstiden

1426 — 1857.

Ved Subskription inden 15. Maj garanteres Værkets Pris ikke at **overskride 24 Kr.** Det store smukke Jubilæumsværk, der kommer i 8 à 10 rigt illustr. Hefter, vil blive den interressanteste danske Bymonografi, der endnu er fremkommet.

Anbefales enhver historisk interesseret.

Ny Bog af:

Viceprovst, Dr. theol.
O. THUNE JACOBSEN

Før Dogmerne blev til.

Det nye Testaments Kristendom.
208 Sider — Kr. 5,50.

ARNOLD BUSCK,
Kjøbmagergade 49.

Udgivet af *Regensiansersamfundet.*

Redigeret af Prokurist *Kristian Müller*, Røddinggade 9. Kbhvn. B. Telf. Vester 5279 x.